

Síðsøga

Óli Jacobsen

Hanna Klein: 5. partur

FEKK EITT GOTT LÍV Í DANMARK

*Hanna er komin úr krígsgalskapinum í Bretlandi til Klaksvíkar.
Men hon fann mann í Danmark og giftist í Roskilde Domkirke*

Méðan eg var í Føroyum, fekk eg eisini tíð til at ferðast runt oyggjarnar at heilsa upp á míni systkin. Tey vóru nú øll vaksin menniskju. Tey sóu øll somul gott út, og tað var eg fegin um. Tá ið eg kom heim til Klaksvíkar aftur, lógu tvey brøv fyrri mær frá míni frúu í London. Hon vildi so fegin hava meg at koma aftur til hennara, tá ið eg hevði verið í Føroyum. Í hinum brævinum skrivaði hon, at bara eg kom aftur, skuldi eg ikki hugsa um nakað. Eg skuldi sjálv avgera mína løn. Hesi brøv saman við øðrum havi eg goymt. Eg var so glað fyrri, at hesi brøv komu, meðan eg var í Klaksvík, so eg kundi vísa vinum og familju tey, so tey kundu síggja, at eg var ein dugnalig genta!

Endaði í Roskilde og fann ein flottan pleygara

Men so var tíðin komin at fara avstað aftur. Hesa ferð fór eg til Roskilde, sum gjørdist endastøðin hjá mær. Seinni frætti eg, at Holar, sum eg kom til Føroya við, hevði siglt á ein minu við Hetlandsoyggjarnar. Kríggið herjaði framvegis. Ja, so kom eg at arbeiða á Sankt Hans, eitt kent sinnissjúkrahús, har eisini fleiri føroyingar hava verið. Har fekk eg útflýggjaðan ein bláan kjóla og eitt hvítt fyríklæði.

Fyrsta dagin, eg møtti upp á deildini, skuldi eg vaska sjúklingunum. Teir vóru ikki allir líka fyríkomandi. Har legði eg til merkis ein stóran flottan pleygara við brúnum eygum. Altíð havi eg eisini svermað fyrri brúnum eygum. Vit arbeiddu á somu deild, men á hvør sínari hædd. So tað lá væl fyrri at hittast í arbeiðinum. Hetta endaði so

Aage og Hanna 60 ár seinni

Danmark er nu et dejligt sted mener Hanne og Aage Andersen, som fredag kan fejre diamantbryllup

I samband við diamantbrúðleypíð stóð henda greinin í Aftenavisen Roskilde Tidende tann 23. oktober 1979. Hon endurgevur í stuttum seinna partin av lívinum hjá Honnu. Greinin verður endurgivin, sum hon er skrivað á donskum. Jeg er født op opvokset på Færøerne, boede under 1. verdenskrig i England og har rejst i Skotland, USA, Canada og Vesttyskland, men Danmark er alligevel det bedste sted". Sådan siger 89 årige Johanne Pauline Andersen, Fyrvænget 6, Roskilde, som sammen med sin mand Aage Andersen kan fejre et 60 år gammelt ægteskab den 26. oktober.

Aage Andersen, der fylder 85 år den 21. november, nærmer sig samtidig et andet jubilæum, idet han i november har været pensionist i 25 år.

Men selv om de var glade for jobbene

som plejere på Sct. Hans har pensioneringen ikke betydet, at de faldt hen i ledighed.

Det store hus i Bygvænget, hvor de har boet i 55 år, skal stadig holdes, og de klarer det hele selv. Hanne Andersen holder selv hele huset rent og Aage tager sig af det udvendige, især den store have, der stadig forsyner dem med en stor del af de grønsager, de har brug for.

Også for 62 år siden, da de to unge Sct. Hans plejere mødte hinanden, var boligsituationen umulig, men for en flaske snaps, lykkedes det dem dog at få den første lejlighed i Asylgade. Da der hverken var vand eller lys, så de sig hurtigt om efter noget andet.

Ud fra lønningerne fra Sct. Hans lykkedes det så at spare op til grunden på Bygvænget, der blev købt for kr. 3.800. Kort efter gik de i gang med at bygge huset, som inden det

var færdigt løb op i den formidable sum af 19.000 kroner.

At være plejer var ikke noget let job i 20-erne. Arbejdstiden var 14 timer, og mange af patienterne var voldsomme, så plejerne ligefrem maatte slås med dem for at holde dem i ro, lige som man ofte på nattevagterne måtte høre patienterne skrig, ting som man slet ikke oplever nu om dage.

Hava ferðast nógv

Efter at Hanne og Aage Andersen er blevet pensioneret, har de været i USA og Canada nogle gange. Den ene af de fire døtre bor nemlig i Canada, og foreløbig er det blevet til fire ture derover.

Jagten er en af de ting, Aage Andersen har fælles med svigersønnen derovre, så ofte var man oppe i jagthyttene i Canada's mere øde egne, men som Hanne Andersen

siger: "Det var ikke altid lige rart, når ulvene løb uden for hytten og hylede".

Sidste gang Aage og Hanne Andersen var hjå besøg hos datteren i Canada, var for fire år siden, hvilket også fortæller lidt om, hvor friske og raske diamantbrudeparret stadig er.

Denne gang er det familien fra Canada, der er på besøg for at fejre diamantbrudeparret, som på fredag bliver vært for de 35 nære familiemedlemmer.

Hanne og Aage Andersen er nemlig så heldige at have fire døtre, 8 børnebørn og foreløbigt 10 oldebørn, en stor familie, som ofte finder vej til Bygvænget til stor glæde for oldeforældrene.

Vi elsker nemlig, når familien holder sammen, siger de, og at de mener det, viser helt klart det faktum, at de nu har holdt sammen i 60 år.